

[Økonomiministeren.]

tidige samarbejde har altovervejende drejet sig om økonomisk-politiske problemer; men bag det spørgsmål, som i dag optager de europæiske landes regeringer, nemlig spørgsmålet om Fællesskabets udvidelse ligger netop en række politiske problemer.

Der er ingen tvivl om, at de nuværende 6 fællesmarkedslande lægger vægt på, at de lande, der ønsker optagelse, tilslutter sig tanken om, at fællesmarkedet på længere sigt skal udvikle sig til et egentligt europæisk fællesskab. I erkendelse heraf har vi fra dansk side, såvel i 1961 som da vi i maj måned på ny indgav ansøgning om optagelse i Fællesskabet, understreget, at Danmark tilslutter sig de synspunkter, som indeholdes i den såkaldte Bonndeklaration, der fastslår medlemslandenes vilje til at udvikle deres politiske samarbejde med Europas forening som mål.

Hr. Poul Hartling og hr. Poul Møller stillede spørgsmål vedrørende regeringens vurdering af kommissionens seneste rapport. Det ligger jo sådan, at denne rapport endnu ikke er frigivet, den vil formentlig blive frigivet i denne weekend, og vi er i markedssekretariatet indstillet på så hurtigt, som det overhovedet er muligt, at oversætte den og videresende den til markedsudvalget, når den bliver frigivet. Imidlertid har enkeltheder i den jo været omtalt, og det vil derfor, synes jeg, være rigtigt, at jeg forsøger at svare på nogle af de spørgsmål, der blev stillet i går.

I presseomtale er det blevet fremhævet, at kommissionen skulle opstille meget strenge betingelser for de ansøgende landes optagelse, og man har i flere af dagbladene heri villet se en yderligere vanskeliggørelse af især Storbritanniens bestræbelser for at opnå medlemskab. Efter min mening er det mest positive i rapporten dens konklusion, idet kommissionen finder, at en udvidelse af Fællesskabet med de ansøgende lande betyder en styrkelse af Fællesskabet, og kommissionen går klart ind for, at der snarest optages forhandlinger med de ansøgende lande. Man mener, at det kun gennem sådanne forhandlinger vil være muligt for de nuværende medlemslande at danne sig et tilstrækkeligt grundlag for en bedømmelse af de problemer, der opstår, når andre lande vil optages.

Det bør kraftigt understreges, at kommissionens rapport er foreløbig. Kommissionen understreger selv, at den er foreløbig, fordi kommissionen ikke har haft megen tid og ikke tilstrækkeligt grundlag for at komme med alt for definitive udtalelser. Den har derfor følt, at den måtte begrænse sig til de vigtigste problemer, og den mener ikke, at den kan gå så forfærdelig vidt, før man netop har talt med de enkelte lande.

Rapporten er præget af, at kommissionen naturligt ser det som sin opgave at bevare Fællesskabets nuværende sammenhold og dynamik. Kommissionen forlanger, at de ansøgende lande på alle væsentlige områder ubetinget påtager sig forpligtelserne i henhold til traktaten og de senere truffede beslutninger. Det har vi som bekendt ligesom de andre ansøgende lande erklæret os rede til. Endvidere lægger kommissionen vægt på, at der under forhandlingerne opnås enighed mellem de hidtidige og de kommende medlemslande om yderligere fremskridt i samarbejdet om etablering af den økonomiske union og — som noget nyt — om et samarbejde på det teknologiske område. Det er jo noget, især englænderne og udenrigsminister Brown har lagt megen vægt på, idet englænderne jo har den klare opfattelse, at de på dette felt kan bidrage til en styrkelse af Fællesskabet ved at stille deres teknologiske viden til rådighed.

Man kan næppe undre sig over, at kommissionen søger at benytte den situation, som opstår i forbindelse med en udvidelse af Fællesskabet, til at forstærke dynamikken i samarbejdet. Vi har fra dansk side i forbindelse med ansøgningen gjort det klart, at vi er rede til at deltage i denne videreudvikling af Fællesskabet. Det generelle indtryk af rapporten er således efter min mening positivt.

Af de konkrete spørgsmål, som behandles i rapporten, skal jeg fremhæve enkelte, som jeg finder er særlig vigtige. Det drejer sig først og fremmest om spørgsmålet om overgangsperioder. Som det vil være især medlemmerne af markedsudvalget bekendt, har regeringen udtrykkeligt over for kommissionen og EEC-landenes regeringer gjort opmærksom på Danmarks afgørende interesse i, at dansk landbrug kommer til at deltage i Fællesskabets landbrugspolitik straks efter indtrædelsen. Vi har derfor ikke bedt om